

แนวทางและวิธีการร่างข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 เป็นกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรอง โดยกำหนดว่าเรื่องใดจะต้องออกเป็นข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ ที่เรียกว่า “กฎ” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

เนื้อหาสาระของข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกจะต้องอยู่ในขอบเขตที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ มิฉะนั้นแล้วจะเป็นเรื่องที่เกินอำนาจของพระราชบัญญัติ หรือเป็นการนอกเหนืออำนาจ และต้องดำเนินการให้ถูกต้องในเรื่องของแบบพิธีตามที่กำหนด คือก่อนที่สภามหาวิทยาลัยจะออกกฎดังกล่าวมาใช้บังคับจะต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

1. ข้อบังคับ

ข้อบังคับ คือ บรรดาข้อความที่มีอำนาจหน้าที่กำหนดให้ใช้โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายที่บัญญัติให้กระทำได้

1. ชื่อข้อบังคับ

ข้อบังคับทุกฉบับจะต้องมีชื่อของข้อบังคับนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกในการกล่าวถึงข้อบังคับฉบับนั้น เพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกันว่าข้อบังคับนั้นหมายถึงข้อกำหนดของข้อบังคับเรื่องใด ซึ่งหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อข้อบังคับมีสาระสำคัญ ดังนี้

1 จะต้องสั้นกะทัดรัด แต่ครอบคลุมใจความสำคัญของข้อบังคับฉบับนั้นได้ทั้งหมด และสอดคล้องกับเนื้อหาของข้อบังคับ เพื่อสื่อให้คนเข้าใจได้ เพียงอ่านชื่อข้อบังคับก็รู้ว่าข้อบังคับนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

2 จะต้องไม่ตั้งชื่อข้อบังคับให้ใกล้เคียงกับชื่อข้อบังคับที่ใช้อยู่ก่อนแล้วจนอาจทำให้เกิดความสับสน

ชื่อข้อบังคับจะปรากฏอยู่ในข้อบังคับแต่ละฉบับจำนวนสองส่วน กล่าวคือ ส่วนที่หนึ่ง กำหนดไว้ในบริเวณตรงกลางหน้าแรกของข้อบังคับในส่วนหัวเรื่อง และส่วนที่สองในร่างข้อบังคับข้อ 1 โดยปกติควรจะต้องกำหนดให้ถูกต้องตรงกัน ชื่อของข้อบังคับที่ออกเป็นฉบับแรกจะไม่ใส่ลำดับ ฉบับที่ 1 ไว้ในชื่อข้อบังคับนั้น เพราะเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไปว่าข้อบังคับฉบับนั้นเองเป็นฉบับที่ 1 ข้อบังคับฉบับหลังที่ออกมาแก้ไขเพิ่มเติมจึงจะใส่ฉบับที่ 2 และลำดับต่อไป

หลักเกณฑ์การจัดวางลำดับชื่อร่างข้อบังคับในส่วนหัวเรื่องมีดังนี้

1. บรรทัดแรกเป็นคำว่า “ร่าง”

2. บรรทัดที่สองเป็นคำว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

3. บรรทัดที่สามเป็นชื่อของข้อบังคับ ถ้าเป็นข้อบังคับที่กล่าวถึงเป็นครั้งแรกในเรื่องนั้น ไม่ต้องลงว่าเป็นฉบับที่เท่าใด แต่ถ้าเป็นข้อบังคับเรื่องเดียวกันที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ลงเป็นฉบับที่ 2 และที่ถัดไปตามลำดับ “(ฉบับที่ ...)” อยู่ในบรรทัดนี้ด้วย

4. บรรทัดที่สี่หรือบรรทัดสุดท้าย เป็นคำว่า “พ.ศ.” สำหรับปีที่ประกาศใช้ข้อบังคับนั้นให้ใช้สี่จุด และให้ลงตัวเลขของปีพุทธศักราชที่ออกข้อบังคับและลงเป็นเลขไทย

5. บรรทัดที่ห้า จะเป็นการขีดเส้นแบ่งระหว่างส่วนหัวเรื่องกับส่วนของเนื้อหาข้อบังคับ

ตัวอย่าง

ร่าง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พ.ศ.

.....

สำหรับการกำหนดรายละเอียดของชื่อร่างข้อบังคับในส่วนหัวเรื่องนั้น ขึ้นอยู่กับร่างข้อบังคับแต่ละฉบับว่าเป็นกรณีร่างข้อบังคับฉบับแรก ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรือร่างข้อบังคับยกเลิกข้อบังคับอื่น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(ก) ร่างข้อบังคับฉบับแรก

การกำหนดชื่อร่างข้อบังคับฉบับแรก หมายถึง ร่างข้อบังคับที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1 ร่างข้อบังคับที่ผู้ร่างข้อบังคับพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะที่ยกร่างกำหนดในเรื่องนั้น และสมควรจะออกข้อบังคับใหม่ทั้งฉบับ
- 2 ร่างข้อบังคับที่ผู้ร่างข้อบังคับพิจารณาแล้วเห็นว่า มีข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะที่ยกร่างกำหนดในเรื่องนั้น แต่ล้าสมัยหรือไม่เพียงพอและสมควรออกข้อบังคับใหม่ทั้งฉบับ

3 ร่างข้อบังคับที่ผู้ร่างข้อบังคับพิจารณาแล้วเห็นว่า มีข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะที่ยกร่างกำหนดในเรื่องนั้นแต่ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องแก้ไขข้อบังคับที่มีอยู่แล้ว แต่ข้อบังคับดังกล่าวอาจมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งหรือเนื้อหาที่จะแก้ไขเพิ่มเติมมีมาก และสมควรที่จะยกเลิกข้อบังคับที่มีอยู่ และสมควรออกข้อบังคับใหม่ทั้งฉบับ

4 ร่างข้อบังคับที่ผู้ร่างข้อบังคับพิจารณาแล้วเห็นว่า มีข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะที่ยกร่างกำหนดในเรื่องนั้นอยู่แล้วแต่ไม่เพียงพอและกระจัดกระจายอยู่ในข้อบังคับหลายฉบับ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้บังคับข้อบังคับ และสมควรออกข้อบังคับใหม่ทั้งฉบับ หลักในการกำหนดชื่อร่างข้อบังคับฉบับแรกมีดังต่อไปนี้

1. ชื่อร่างข้อบังคับต้องตรงตามเนื้อหาข้อบังคับ ตลอดจนสื่อให้ทราบถึงเรื่องหรือสาระสำคัญและขอบเขตในการใช้บังคับข้อบังคับซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้บังคับและค้นหา เพราะผู้ใช้ข้อบังคับจะคำนึงถึงเนื้อหาหลักของข้อบังคับก่อนแล้วจึงจะทราบว่าเป็นเรื่องของข้อบังคับฉบับใด

2. ใช้ชื่อสั้น เข้าใจง่าย ใช้ถ้อยคำถูกต้องตามหลักของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

3. ชื่อข้อบังคับที่มีเนื้อหาสาระหรือลักษณะการใช้บังคับเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน ควรเขียนถ้อยคำในรูปแบบที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

4. หลีกเลี่ยงการใช้ชื่อข้อบังคับที่ซ้ำกันหรือคล้ายคลึงกันกับข้อบังคับฉบับอื่น เพราะจะทำให้เกิดความสับสน

(ข) ร่างข้อบังคับฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับที่มีอยู่เดิม การกำหนดชื่อร่างข้อบังคับฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มีรูปแบบดังต่อไปนี้

ร่าง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วย..... (ฉบับที่...)

พ.ศ.

2. คำปรารภ

เป็นรูปแบบของข้อบังคับที่จะต้องแสดงไว้ เพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์ของข้อบังคับไว้โดยย่อ เป็นการแสดงหลักการของข้อบังคับว่าเป็นข้อบังคับใหม่ หรือเป็นข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติม หรือเป็นการปรับปรุงจากข้อบังคับเก่า และเป็นการแสดงว่าข้อบังคับฉบับดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการตามกฎหมายแม่บทครบถ้วนตามขั้นตอนที่กฎหมายแม่บทกำหนดไว้

แนวทางในการเขียนคำปรารภ

1 กรณีที่เป็นร่างข้อบังคับฉบับใหม่

หลักการของร่างข้อบังคับใหม่จะใช้คำว่า “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วย..... (ระบุชื่อข้อบังคับ)” ซึ่งหมายความว่า วัตถุประสงค์ของผู้เสนอร่างข้อบังคับ คือ ให้มีข้อบังคับใช้บังคับในเรื่องดังกล่าว

2 การระบุชื่อข้อบังคับในส่วนคำปรารภ

ให้ตัดคำว่า “ร่างข้อบังคับ” และ “พ.ศ.” ออก

ตัวอย่าง

ร่าง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พ.ศ.

ในส่วนคำปรารภจะเขียนว่า “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

ในกรณีที่ชื่อข้อบังคับนั้น มีคำว่า “ว่าด้วย” อยู่หน้าชื่อ ให้ตัดคำว่า “ว่าด้วย” ออก เพื่อให้เข้ากับคำว่า “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วย” เช่น ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ในส่วนคำปรารภจะเขียนว่า “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

ในกรณีที่ชื่อร่างข้อบังคับนั้นขึ้นต้นด้วยคำกริยาให้ทำเป็นคำนามโดยเพิ่มคำว่า “การ” เช่น “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2559”

ตัวอย่าง

การออกข้อบังคับฉบับใหม่ขึ้นใช้บังคับ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย

การปรับปรุงข้อบังคับเก่าทั้งฉบับและการออกข้อบังคับฉบับใหม่ใช้บังคับแทน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเก่าบางข้อหรือเพิ่มข้อใหม่

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย

3. บทอาศัยอำนาจ

การอ้างบทอาศัยอำนาจในการออกข้อบังคับตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 จะต้องอ้างมาตราที่ให้อำนาจสภา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ออกข้อบังคับ คือ มาตรา 23 (2) (3) หรือ (4) และหากมีมาตราที่บัญญัติให้ออกข้อบังคับในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะก็ให้อ้างมาตรานั้นประกอบด้วย จะอ้างเพียงมาตรา 23 (2) (3) หรือ (4) ที่ให้อำนาจสภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับเพียงมาตราเดียวไม่ได้ โดยให้กำหนดเป็นย่อหน้าใหม่ต่อจากคำปรารภของข้อบังคับฉบับนั้น

ในกรณีที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจในการออกข้อบังคับมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่ได้เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักการเดิม ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจในมาตรานี้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปได้ แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงหลักการแตกต่างไปจากเดิมข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจในมาตรานั้นก็จะเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ โดยจะต้องมีการออกข้อบังคับในเรื่องเดียวกันนั้นขึ้นมาใหม่

วิธีปฏิบัติในการอ้างบทอาศัยอำนาจ

1 กรณีบทอาศัยอำนาจที่อ้างมีหลายมาตราและทุกมาตราไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้เรียงลำดับเลขมาตราจากเลขน้อยไปหาเลขมาก

2 กรณีบทอาศัยอำนาจที่อ้างมีการแก้ไขเพิ่มเติม ให้อ้างการแก้ไขเพิ่มเติมด้วย

3 กรณีบทอาศัยอำนาจที่อ้างมีหลายมาตรา บางมาตราไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่บางมาตรามีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่างครั้งกัน ให้จัดกลุ่มมาตราที่ไม่มีการแก้ไข และการแก้ไขในแต่ละครั้งภายในกลุ่ม ให้เรียงลำดับจากมาตราน้อยไปมาก โดยจะต้องเรียงตามลำดับมาตราเป็นสำคัญ

ตัวอย่าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23(3) และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในคราวประชุม ครั้งที่ 379(9/2559) เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2559 จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

มาตราที่ให้อำนาจสภามหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ คือ มาตรา 23(2)

มาตราประกอบที่บัญญัติให้ออกข้อบังคับในเรื่องนั้น คือ มาตรา 28

4. วันใช้บังคับ

ความมุ่งหมายของบทกำหนดวันใช้บังคับข้อบังคับเพื่อกำหนดสภาพบังคับของข้อบังคับว่ามีผลใช้บังคับตั้งแต่เมื่อใด โดยทั่วไปวันใช้บังคับข้อบังคับจะกำหนดให้ใช้บังคับในวันถัดจากวันประกาศหรือวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อบังคับได้รับทราบล่วงหน้าว่าข้อบังคับจะใช้บังคับหลังจากวันที่มีการลงประกาศข้อบังคับโดยเปิดเผยแล้ว และถือได้ว่ามีความชัดเจนในระยะเวลาการใช้บังคับข้อบังคับโดยจะเริ่มต้นใช้บังคับข้อบังคับตั้งแต่เวลา 00.01 นาฬิกา เป็นต้นไป โดยในปัจจุบันมีการใช้ในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1 กรณีให้ข้อบังคับมีผลใช้บังคับทันที
- 2 กรณีให้ข้อบังคับมีผลใช้บังคับในอนาคต
- 3 กรณีให้ข้อบังคับมีผลใช้บังคับย้อนหลัง
- 4 กรณีที่ข้อบังคับบางหมวดหรือบางข้อใช้บังคับในวันอื่นที่แตกต่าง

จากวันประกาศใช้ข้อบังคับทั้งฉบับ

ถ้ากฎหมายบัญญัติให้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันใช้บังคับอาจจะกำหนดได้ ดังนี้

- มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- มีผลใช้บังคับไว้เป็นที่แน่นอนในอนาคต เช่น เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับ

แต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่.....

- มีผลใช้บังคับย้อนหลัง ต้องเป็นกรณีที่ไม่มีข้อกำหนดที่เป็นโทษหรือผลร้ายแก่ผู้ได้รับผลของข้อบังคับนั้น

ถ้ากฎหมายไม่บัญญัติให้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันใช้บังคับอาจจะกำหนดได้ ดังนี้

- มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ
- มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
- มีผลใช้บังคับไว้เป็นที่แน่นอนในอนาคต เช่น เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ หรือให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่.....

อย่างไรก็ตาม ข้อบังคับบางฉบับมีความจำเป็นต้องกำหนดวันใช้บังคับเป็นวันอื่นนอกจากวันถัดจากวันประกาศหรือวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งขึ้นอยู่กับเหตุผลและความจำเป็นของข้อบังคับฉบับนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องนโยบาย รวมทั้งความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ตำแหน่งของข้อที่กำหนดวันเริ่มใช้บังคับข้อบังคับจะอยู่ถัดมาจากข้อที่กำหนดชื่อข้อบังคับ โดยทั่วไปจะเป็นร่างข้อ 2 และในทางปฏิบัติทั่วไปจะต้องเว้นระยะเวลาระหว่างวันประกาศข้อบังคับนั้นกับวันที่จะเริ่มใช้บังคับข้อบังคับ เพื่อให้ผู้อยู่ใต้บังคับได้มีโอกาสรับทราบและมีระยะเวลาเตรียมตัวที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับใหม่ในเรื่องนั้น และเป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องได้มีระยะเวลาในการเตรียมการที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับนั้น

5 การกำหนดพื้นที่ใช้บังคับข้อบังคับ

โดยทั่วไปข้อบังคับ หากมิได้กำหนดความมุ่งหมายไว้เป็นพิเศษ ข้อบังคับดังกล่าวก็จะใช้บังคับได้ทั่วทุกหน่วยงาน ทุกวิทยาเขต แต่หากต้องการให้ใช้บังคับเฉพาะพื้นที่บางแห่งก็ต้องกำหนดความมุ่งหมายแห่งข้อบังคับนั้นไว้ให้ชัดเจน

6 บทยกเว้นการใช้บังคับข้อบังคับ

การที่จะไม่นำบทบัญญัติของข้อบังคับไปใช้บังคับในพื้นที่ใด ไม่ใช่บังคับกับบุคคลใด หรือไม่ใช่ในกรณีใด ข้อบังคับดังกล่าวก็ต้องกำหนดข้อยกเว้นนี้ไว้ในตอนต้นของกฎหมายต่อจากข้อที่ยกเลิกข้อบังคับอื่น ซึ่งโดยทั่วไปจะกำหนดเป็นร่างข้อบังคับข้อ 4

7 วันสิ้นสุดการบังคับใช้

ข้อบังคับจะมีการยกเลิกการใช้บังคับได้ 2 กรณี

- กรณีหนึ่ง มีข้อบังคับที่ออกมาภายหลังให้ยกเลิก และ
- กรณีที่สอง การกำหนดวันสิ้นสุดการใช้บังคับไว้ในข้อบังคับฉบับนั้นเอง

กรณีที่ข้อบังคับใดมีเจตนารมณ์จะให้ใช้บังคับเป็นการชั่วคราวก็จะกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดการบังคับใช้ข้อบังคับฉบับนั้นไว้ด้วย การกำหนดระยะเวลาใช้บังคับข้อบังคับไว้มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการเร่งรัดการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ให้ปฏิบัติการล่าช้าจนเกินสมควร หรือต้องการให้มีการทบทวนแก้ไขปรับปรุงประกาศ หลักเกณฑ์ใหม่ในระยะเวลาที่เห็นสมควร

8 บทยกเลิกข้อบังคับอื่น

การกำหนดให้มีบทยกเลิกข้อบังคับไว้ในข้อบังคับนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุว่าข้อบังคับใดจะถูกยกเลิกไม่ใช่บังคับอีกต่อไป ซึ่งในกรณีการปรับปรุงข้อบังคับฉบับใดฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับอันเป็นการให้มีข้อบังคับใหม่แทนที่ข้อบังคับเดิมก็จะต้องกำหนดไว้เสมอว่าประสงค์จะยกเลิกข้อบังคับใดบ้าง หรือในกรณีที่มีการออกข้อบังคับขึ้นใหม่ หากเนื้อหาสาระของข้อบังคับใหม่นั้นแม้จะเป็นการกำหนดเรื่องใหม่หรือหลักเกณฑ์ใหม่ที่ยังไม่เคยมีข้อบังคับใดกำหนดรองรับมาก่อน แต่ถ้าหากประสงค์จะยกเลิกข้อบังคับฉบับหนึ่งฉบับใดพร้อมในคราวเดียวกันก็อาจกำหนดให้มีบทยกเลิกข้อบังคับได้เช่นกัน

ข้อบังคับที่ออกใช้บังคับแล้วแม้ระยะเวลาจะผ่านไปนานเพียงใดแต่หากยังไม่มีกฎหมายใดมายกเลิกข้อบังคับนั้นก็คงยังมีผลใช้บังคับต่อไป ข้อบังคับไม่ได้ยกเลิกไปเพราะเหตุแห่งความเก่าหรือเพราะเหตุที่ได้ออกใช้บังคับมานานแล้ว ดังนั้นเมื่อมีการออกข้อบังคับขึ้นใหม่และต้องการยกเลิกการใช้บังคับข้อบังคับเดิมในลักษณะเดียวกันหรือเรื่องเดียวกันก็ต้องระบุชื่อข้อบังคับที่ต้องการยกเลิกให้ครบถ้วน หากมิได้ระบุชื่อข้อบังคับฉบับใดไว้ก็ถือว่าข้อบังคับนั้นยังไม่ได้ถูกยกเลิกโดยตรง (แต่อาจถูกยกเลิกโดยปริยายได้หากปรากฏว่าข้อบังคับใหม่มีสาระสำคัญอย่าง

เดียวกันก็ต้องถือว่าข้อบังคับที่ออกภายหลังมีผลเป็นการยกเลิกข้อบังคับที่ออกมาก่อนนั้น) ถ้าข้อบังคับฉบับเดิมมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งก็ต้องระบุฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับไว้ด้วย ตำแหน่งของบทบัญญัติยกเลิกข้อบังคับอื่นจะอยู่ถัดมาวันที่ใช้บังคับข้อบังคับซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นร่างข้อ 3

ข้อบังคับฉบับใดที่มุ่งประสงค์ให้เป็นกฎหมายกลาง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปที่จะนำมาใช้บังคับกับข้อบังคับอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันก็จะต้องมีบทบัญญัติกำหนดไว้ว่า ข้อบังคับอื่นใดที่มีผลเป็นการขัดหรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนั้นไม่มีผลใช้บังคับโดยจะต้องใช้บังคับข้อบังคับกลางแทน หรือจะกำหนดไว้ว่า บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน ตำแหน่งของข้อกำหนดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับอื่นจะอยู่ถัดมาจากบทยกเลิกข้อบังคับอื่น

9 บทนิยาม

วัตถุประสงค์ของการกำหนดบทนิยามไว้ในข้อบังคับก็เพื่อกำหนดขอบเขตของคำๆ นั้น ให้มีความหมายชัดเจนว่า ในข้อบังคับฉบับนั้นประสงค์จะให้คำนิยามนั้นมีความหมายเพียงใด ลักษณะของบทนิยามแบ่งออกได้เป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

- ลักษณะที่หนึ่ง บทนิยามที่ต้องการให้มีความหมายกว้างมากกว่าคำที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป เป็นกรณีที่ข้อบังคับประสงค์จะให้สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของข้อบังคับด้วย ข้อควรระวังสำหรับการกำหนดบทนิยามลักษณะนี้ คือ ไม่ควรขยายความหมายของคำออกไปจนเกินกว่าที่บุคคลทั่วไปจะคาดหมายได้หรืออาจจะก่อให้เกิดความสับสน

- ลักษณะที่สอง บทนิยามที่ต้องการให้มีความหมายแคบกว่าคำที่ใช้ทั่วไป โดยจะกำหนดขอบเขตความหมายของคำให้อยู่เฉพาะแต่ภายในกรอบที่ข้อบังคับนั้นควบคุมอยู่

- ลักษณะที่สามบทนิยามที่ต้องการกำหนดขอบเขตของคำให้มีความหมายชัดเจน ในกรณีที่มีความหมายของบทนิยามที่ใช้ในข้อบังคับมิได้แตกต่างจากคำที่ใช้กันอยู่ทั่วไป แต่ถ้การบังคับใช้ตามข้อบังคับจะเป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล การกำหนดความหมายของคำให้มีความหมายชัดเจนก็ต้องเป็นไปเพื่อให้เป็นที่เข้าใจกันได้ตรงกันทั้งเอกชนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถือเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการโต้แย้งในการใช้บังคับข้อบังคับ

- ลักษณะที่สี่ บทนิยามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการประหยัดถ้อยคำ ซึ่งจะใช้ในกรณีที่ต้องการย่อคำที่มีคำเต็มที่มีความยาวและจะต้องใช้ในข้อบังคับฉบับนั้นในหลายแห่ง ทั้งนี้เพื่อไม่ต้องเขียนซ้ำด้วยคำที่มีความยาวบ่อยๆ ในข้อบังคับฉบับนั้น

- ลักษณะที่ห้า บทนิยามที่เป็นการอธิบายคำเทคนิค ในกรณีที่เป็นข้อบังคับที่มีเนื้อหาสาระในทางวิชาการเฉพาะหรือเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในทางปฏิบัติก็อาจจะต้องใช้คำทางเทคนิคในทางวิชาการนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้ศึกษาและประกอบอาชีพในด้านนั้นได้เข้าใจตรงกัน และในขณะเดียวกันก็ต้องมีบทนิยามไว้ เพื่ออธิบายความหมายของคำโดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้อยู่ใต้บังคับแห่งข้อบังคับฉบับนั้นได้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน หรือกฎหมายบางฉบับอาจจะมีการบัญญัติคำศัพท์ที่เป็นการเฉพาะสำหรับข้อบังคับฉบับนั้นก็อาจจะต้องอธิบายความหมายของคำๆ นั้นไว้ในบทนิยามด้วย

ตำแหน่งของข้อกำหนดคำนิยามจะอยู่ถัดมาจากบทวันใช้บังคับ (ข้อ 4)

10 เนื้อหาของข้อบังคับ

ข้อบังคับแต่ละฉบับควรมีบทบัญญัติในเรื่องหลักเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว หากเป็นเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันควรแยกไปออกข้อบังคับเฉพาะอีกฉบับหนึ่ง ถ้าข้อบังคับมีความยาวและมีความยุ่งยากซับซ้อน ควรแยกข้อบังคับออกเป็นหมวดหมู่ ลำดับของการแบ่งหมวดหมู่จะเรียงจากกลุ่มใหญ่ไปยังกลุ่มย่อย ดังนี้

หมวด...

ส่วนที่...

การจัดแบ่งออกเป็น "หมวด" และ "ส่วนที่" ซึ่งแต่ละหมวดจะมีตัวเลขบอกลำดับที่ของหมวดเรียงตามลำดับ พร้อมทั้งมีชื่อหมวดที่อธิบายเนื้อหาข้อบังคับที่บรรจุอยู่ในหมวด ทำนองเดียวกับการมีชื่อข้อบังคับ ทั้งนี้เพื่อบอกถึงสาระสำคัญของข้อบังคับฉบับนั้น ข้อความที่อยู่ในหมวดหรือส่วนที่ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องเดียวกันทั้งหมด

การพิจารณากำหนดรายละเอียดภายในข้อของข้อบังคับ มีหลักการสำคัญว่าข้อหนึ่งควรมีสาระเพียงเรื่องเดียว ถ้าเป็นเรื่องยาวหรือมีรายละเอียดปลีกย่อยที่จะต้องกล่าวถึงอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรที่จะแยกออกเป็นคนละข้อ แต่อาจจะแบ่งย่อยข้อความภายในข้อออกได้เป็นวรรคหรืออนุข้อ () โดยการจัดแบ่งข้อความภายในข้อออกเป็นส่วนย่อยแยกย่อยลงไปตามลำดับ ดังนี้

ข้อ

(1)

(ก).....

1).....

ก)

11 ผู้รักษาการตามข้อบังคับ

การพิจารณาในเรื่องผู้รักษาการตามข้อบังคับจะต้องพิจารณาสาระสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

1 วัตถุประสงค์ในการกำหนดให้มีผู้รักษาการตามข้อบังคับ

- ทำให้เจ้าของเรื่องที่เป็นผู้ดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนั้นอย่างแน่นอน ไม่เป็นการทำงานก้าวก่ายกัน หรือเกี่ยงกันปฏิบัติหน้าที่
- ทำให้สามารถติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบได้อย่างถูกต้อง

โดยทั่วไปอธิการบดีจะเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เว้นแต่บางเรื่องจะให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการหรือให้คณะกรรมการที่เป็นผู้ดูแลการปฏิบัติการในเรื่องนั้นเป็นผู้รักษาการ

ตัวอย่าง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2559

.....

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

2 ตำแหน่งของข้าราชการ

ในข้อบังคับที่มีขนาดสั้นไม่ได้แบ่งออกเป็นหมวด ข้าราชการจะเป็นข้อสุดท้ายของข้อบังคับ แต่สำหรับข้อบังคับที่จัดแบ่งออกเป็นหมวด ตำแหน่งข้าราชการจะอยู่ในตอนต้น และเป็นข้อสุดท้ายของเรื่องทั่วไปก่อนที่จะเริ่มต้นหมวด 1

12. บทเฉพาะกาล

เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในช่วงแรกของการใช้บังคับข้อบังคับ ซึ่งอาจเป็นการรองรับประกาศ หลักเกณฑ์ที่ออกโดยอาศัยอำนาจของข้อบังคับฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกไปให้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการออกประกาศ หลักเกณฑ์มาแทนที่ การกำหนดวันหยุดยกเว้นการใช้บังคับข้อบังคับในบางกรณี การรองรับสถานะของบุคคล การกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับการดำเนินการที่ยังค้างดำเนินการอยู่ การโอนทรัพย์สิน ฯลฯ เพื่อมิให้เกิดช่องว่างในช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงข้อบังคับ เนื่องจากจำเป็นต้องใช้บทเฉพาะกาลเฉพาะในช่วงแรกของการใช้บังคับเท่านั้น ดังนั้น บทบัญญัติเกี่ยวกับบทเฉพาะกาลจึงอยู่ในตอนท้ายของข้อบังคับ

บทเฉพาะกาล เป็นบทบัญญัติที่สร้างการเชื่อมต่อระหว่างข้อบังคับสองฉบับเมื่อมีการออกข้อบังคับหรือเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ และผู้ร่างข้อบังคับต้องการให้มีการบังคับใช้ข้อบังคับกับเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นก่อนหรือระหว่างข้อบังคับสองฉบับนั้นเป็นการชั่วคราว

ข้อบังคับใดจำเป็นต้องมีบทเฉพาะกาลหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากโครงสร้างของกฎหมายเก่าและกฎหมายใหม่ ถ้าปรากฏว่ากฎหมายเก่าและกฎหมายใหม่นั้นมีความแตกต่างและประสงค์จะให้เกิดความต่อเนื่องของการบังคับใช้จำเป็นต้องกำหนดบทเฉพาะกาล

การกำหนดบทเฉพาะกาลไว้ในข้อบังคับโดยทั่วไปมีความมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้

- 1 เพื่อให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยที่เคยมีประกาศ หลักเกณฑ์รองรับสามารถดำเนินการต่อเนื่องไปโดยไม่หยุดชะงัก จนกว่ากลไกของข้อบังคับที่ออกใหม่จะพร้อมดำเนินการได้
- 2 เพื่อรองรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น หรือจัดข้อขัดแย้งจากการใช้บังคับข้อบังคับที่ออกใหม่
- 3 เพื่อรองรับการดำเนินการของผู้อยู่ใต้บังคับที่มีขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับที่ออกใหม่ใช้บังคับให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องต่อไป
- 4 เพื่อกำหนดกลไกหรือมาตรการทางกฎหมายใช้บังคับเป็นการชั่วคราวในวาระแรกหรือในระยะแรกของการใช้บังคับข้อบังคับที่ออกใหม่
- 5 เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่บุคคลได้รับมาโดยผลของข้อบังคับเดิมที่ถูกยกเลิกไปให้คงมีอยู่ต่อไป

แบบของบทเฉพาะกาล

กลุ่มที่หนึ่ง การรองรับการบริหาร

กำหนดขึ้นเพื่อรองรับสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อการบริหาร ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องดำเนินงาน ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหาร และทรัพย์สินที่ใช้ในการบริหาร เช่น กำหนดให้มี คณะกรรมการชั่วคราวปฏิบัติหน้าที่ รองรับกรรมการตามกฎหมายฉบับเดิมให้อยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะถึงคราวออกตามวาระ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามกฎหมายฉบับใหม่ รองรับผู้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายฉบับเดิมให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรง ตำแหน่งตามกฎหมายฉบับใหม่

กลุ่มที่สอง การรองรับสิทธิประโยชน์ของบุคคล

กำหนดขึ้นเพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ของบุคคล เช่น รองรับคำร้องหรือคำ ขอรที่ยื่นไว้แล้วตามกฎหมายหรือข้อบังคับเดิม รองรับใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบังคับเดิม หรือ รองรับสิทธิประโยชน์ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นค่าตอบแทน ตำแหน่ง หรืออายุงานที่เคยได้รับอยู่ตาม กฎหมายเดิมให้ยังคงมีสิทธิได้รับอยู่ต่อไป

กลุ่มที่สาม การรองรับประกาศ หลักเกณฑ์

กำหนดขึ้นเพื่อรองรับประกาศ หลักเกณฑ์ โดยกำหนดให้นำรายละเอียด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ หลักเกณฑ์ที่ออกตามข้อบังคับเดิมมาใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับใหม่ จนกว่าจะมีประกาศ หลักเกณฑ์ตามข้อบังคับฉบับใหม่ใช้บังคับ แต่ต้องไม่เกิน ระยะเวลาที่กำหนดนับแต่วันที่กฎหมายใหม่ใช้บังคับ

กลุ่มที่สี่ การรองรับหลักการพิเศษ

กำหนดขึ้นเพื่อรองรับหลักการพิเศษ เช่น ยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติบางข้อ ในข้อบังคับฉบับใหม่มาใช้บังคับในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านระหว่างข้อบังคับสิ้นสุดการใช้บังคับ โดย กำหนดเป็นเงื่อนไขหรือเงื่อนไขไว้ หรือกำหนดระยะเวลาเพื่อชะลอการใช้บังคับบทบัญญัติใหม่บาง ข้อ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

2. ระเบียบ

ระเบียบคือ บรรดาข้อความที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้วางไว้ โดยจะอาศัยอำนาจของกฎหมายหรือไม่ก็ได้ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติงานเป็นการประจำ หากเป็นข้อความที่ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดให้ใช้ โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายที่บัญญัติให้กระทำจะต้องอยู่ในขอบเขตที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ และต้องดำเนินการให้ถูกต้องในเรื่องของแบบพิธีตามที่กำหนด คือก่อนที่สภามหาวิทยาลัยจะออกกฎดังกล่าวมาใช้บังคับจะต้องผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย แต่หากเป็นข้อความที่ผู้มีอำนาจหน้าที่วางไว้เพื่อเป็นหลักปฏิบัติโดยไม่ต้องอาศัยอำนาจของกฎหมายก็ออกได้ตามที่ประสงค์ และมีรูปแบบการเขียนในลักษณะเดียวกันกับข้อบังคับ

3. ประกาศ

ประกาศ คือบรรดาข้อความที่มหาวิทยาลัยประกาศหรือชี้แจงให้ทราบ หรือแนะนำแนวทางปฏิบัติ หรือบรรดาข้อความที่ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดให้ใช้โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายที่บัญญัติให้กระทำได้

เนื้อหาสาระของประกาศที่ออกหากเป็นข้อความที่ผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดให้ใช้โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายที่บัญญัติให้กระทำจะต้องอยู่ในขอบเขตที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ แต่หากเป็นข้อความที่มหาวิทยาลัยประกาศหรือชี้แจงให้ทราบ หรือแนะนำแนวทางปฏิบัติก็ออกได้ตามที่ประสงค์ และมีรูปแบบการเขียนในลักษณะเดียวกันกับข้อบังคับ

แบบร่างข้อบังคับกรณีออกฉบับใหม่ฉบับแรก

-ร่าง-

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วย.....

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตราแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่
เมื่อวันที่.....จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....

พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้ (บทนิยาม)

“.....” หมายความว่า.....

ข้อ (สุดท้าย) ให้.....เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ
กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด (ถ้าเนื้อหาในข้อบังคับ มีการแบ่งเป็นหมวด
ให้นำข้อสุดท้ายนี้ไปเขียนเป็นข้อสุดท้ายก่อนที่จะขึ้นหมวดที่ ๑)

ประกาศ ณ วันที่พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แบบร่างข้อบังคับกรณีปรับปรุงข้อบังคับเก่าทั้งฉบับและออกฉบับใหม่แทน

-ร่าง-

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วย.....

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตราแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่
เมื่อวันที่.....จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....
.....พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....พ.ศ.....

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....(ฉบับที่.....) พ.ศ.....

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้ (บทนิยาม)

“.....” หมายความว่า.....

ข้อ (สุดท้าย) ให้.....เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ
กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด (ถ้าเนื้อหาในข้อบังคับ มีการแบ่งเป็นหมวด
ให้นำข้อสุดท้ายนี้ไปเขียนเป็นข้อสุดท้ายก่อนที่จะขึ้นหมวดที่ ๑)

ประกาศ ณ วันที่พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แบบร่างข้อบังคับกรณีแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเก่าบางข้อหรือเพิ่มเติมข้อใหม่

-ร่าง-

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วย.....
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตราแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในคราวประชุมครั้งที่
เมื่อวันที่.....จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย.....
.....(ฉบับที่.....) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ.....ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วย
.....พ.ศ.และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.....

ข้อให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้เป็นข้อ/.....ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ว่าด้วย.....พ.ศ.....

ข้อ (สุดท้าย) ให้.....เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ
กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด (ถ้าเนื้อหาในข้อบังคับ มีการแบ่งเป็นหมวด
ให้นำข้อสุดท้ายนี้ไปเขียนเป็นข้อสุดท้ายก่อนที่จะขึ้นหมวดที่ ๑)

ประกาศ ณ วันที่พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกสภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์